

עלון המשק

גבעת חיים הקיבוץ המאוחד

יום ו' ב' באייר תשכ"ז * 12.5.67 *
עלון 7 8 3

125/4

י"ט לעצמאות ישראל

השנים נוקפות ואנו ערוכים לחוג את יום השנה הי"ט לכיבוש עצמאותנו. קרוב לשניים וחצי מיליון יהודים יחוגו השנה את החג ומהם המוני בית ישראל בכל אחר ואחר. עם זאת לא תהיה זו שנה ככל השנים.

אמנם ידענו מאז חידושה של עצמאותנו תקופות קשות מזו של עכשיו - עולות על הדעת השנים הראשונות של מאבק הדמים, דלות, מצוקה וקיצוב - אולם על מציאות זו חפפה הרגשת בטחון ועוז. ומיד אחריהן השנים של דינמיות גדולה בבניין. זרימת המונים משארית הפליטה - דרך חלכאי עמנו בארצות אפ-ריקה ואסיה עד לפינויין של קהלות שלמות ממזרח אירופה. הא-רץ כולה געשה ורעשה בהלם הבניין - הוקמו מאות ישובים, מפ-עלי חרושה ומלאכה וחל הזינוק הנועז אל נתיבי היס וחללי הא-ויר. הושלמה מעגלים, הפרודוקטיביות של העם וקידומו להיות עם עובד ויוצר.

ערגה העם לממלכתיות מחודשת באה ונחממשה. כור ההיתוך של עדות ותרבויות הופעל בתוך כחי האולפן, בגני-ילדים, בכחי ספר ובאוניברסיטאות. צבא הגנה לישראל היה לא רק לסמל של הקוממיות הכסחונית ושל כושר צבאי מופלא, כי אם גם לביה-ספר אזרחי חינוכי לצעירים, שמקרוב באו ולדורות חדשים שעלו מכני הארץ.

אמת, המחנה החלוצי, אשר בעמלו ובדמו יצר את החשתיח לסערת העלייה, הקליטה והבניין - עמד מול אלה נבוך ומבוויש קמעה. המונים אלה, שלמענם לחם ונתן את דמו - לא באו אל בין שערינו; הציביליזציה הישראלית, זו של העיר ושל עיירת הפיתוח, לא נשאה את תוי פניו ורוחו. החברה והכלכלה ביש-ראל על עולמה הרוחני, שיצרה - כנחה את מנגנוניה ואח כליה הממלכתיים בצלמה ובדמותה של ערי פרזות.

והנה השנה, זו השנה ה-19 לכינון עצמאותנו - כאילו הושלך הס. העלייה צמקה. גלגלי הכלכלה הואטו. הביטוחון העצמי הועם ואי-נחת בכל. לאחר שחלפה המהומה ושקע אבק הזהב של סיגשוג ורוותים קלים - מצאו את עצמם המשק והחברה הקיבוצית איחונים יוחר מאי פעם. ערכיות החיים של עבודה, של שיתוף והיכנון, שלא נסחפו ברדיפת בצע ובקוניוקטורות נלוזות - נישאים כמב-צרי עוד בחור שפל רוח וחזון. אשר מסכיב.

החג הזה ישא עליו הפעם חוי אופי יהודיים יותר מאי פעם - חשכו-נפש, חשיפת החטא ובקשה דרכים. ואמנם, אחרי 19 שנה נר-אוח בעיות היסוד של המדינה כמו ביום הולדתה; הגבורות נפר-צים והדיהם של מוקשים מחפוצים ושל פעולות תגמול חמורות של צה"ל מזכירים לעם כי עדיין אנו במצור. ואף כי כוחו, בוסרו וציוודו של צה"ל, המלווה בחעשיות ומעבדות מחקר חדישות - רב וגדול, הרי השלוס מאחננו והלאה.

המשך

המשק והכלכלה הסתעפו ומספקים לחם ותעסוקה, ולרכים אף מותרות,
ואף על פי כן נראית הדרך לעצמאות כלכלית רחוקה ומפותלת.

חיי הרוח והתרבות, המדע והאמנות, החינוך והעינוגים הרוחניים
שועטים בעוז ואילו שאלת טעמם וערכיהם מדאיגים ומעוררים פולמוסים
חריפים.

זו השנה שבה נתחדדה תחושת הקרע שבין ישראל לתפוצות. גילויי
הטמיעה בגולה והשחלכות היהודים בכלכלה ובתרבות ארצות מגוריהם -
מעוררים שאלות חמורות לגבי עתיד גידול אוכלוסיית המדינה וכן לגבי-
כי הרציפות בשמירת הזיקה היהודית של בני הדור בתפוצות.

הוצת, אמנם, ניצוץ של תקווה עם הנץ עלייה "איחוד המשפחות",
אך אין הרפיה במתח שביחסי ישראל והעולם הקומוניסטי.

החברה בישראל, אירגוניה הפוליטיים והחברתיים מגלים נוקשות
ופיגור כלפי התהליכים, המבקשים תמורות בכלים ובשיטות. כל אלה
ודומים להם יעסיקו ורדאי את בני העם בחג הזה. וטוב הדבר!

ורדאי יגאה הלב גם הפעם, כאשר ניפגש בהמוני צעירים חובגים חוץ
תחושת ורדאות במולדתם ושנות השלושים והארבעים נראות להם כשנות
אגדה רחוקה. בשולי ההמונים החובגים יצטנפו הפעם רבבות כחי-אב בעל-
כונס על אבטלה וחוסר פרנסה - וזעקתם לחיי עבודה יוצרת לא חושק
ע"י תרועת החובגים.

רבים ישאלו - מה נצבר ונאגר בנשמת העם הזה המתערה במדינה? מה
דמותו של האדם שצמח כאן? מה פני הדור הצעיר, העולה לאט לאט על
במת ההנהגה המדינית והחברתית? 19 שנים אלה של עצמאות, קיבוץ גלו-
יות ועיצוב עם ומדינה - מה הן נתנו לנשמה, לאופי, לטעם החיים?
מהם החלומות בלב הדור הזה ולאילו ערכים יצמית את אנרגיית הנעורים?

כאשר בנינו ובנוחינו יסקרו את עולמם מסביב, ישאו עיניהם מעבר
לגבולותיה הצרים והמעוותים של מדינתם יראו עולם, שבעיותיו אינן
שונות בהרבה (לא בממדיהן) מבעיות עולמם הם. אולי הם יגלו, שבעולם
זה של ימינו החובג נצחונות במדע ובטכניקה, היודע שפע ורווחה, אך
החרד לדם הנשפך בג'ונגלים של וויטנאם, להפיכות והפיכות נגד
של כיתות קצונה, לזעזועי מהפכות התרבות. הירא לקרעי הקרעים ברק-
מתה של האנושות, שגאוותו של האדם בה אינה יכולה להחזיק על הלחם
בלבד כאשר הוא מצוי ואינה יכולה לעלוז בחירות לאומית ביבשות וא-
רצות שרעב הוא מנת חלקן.

בחוף עולם כזה מדינת ישראל אינה שוכנת עדיין לבטח. אחגרים
עזים ניצבים על סף יום המחר, כאשר מאבקו האינ-סופי של האדם למזג
פרנסה ורווחה עם טעם חיים ערכי, חזון עם מדע, רוח עם חומר -
מדריכים עתה את טובי האנושות בבקשם לעצב דפוסי חיים שיהיו מסוג-
לים להכיל את הירותו של האדם מזה ומערכת חברתית ממושמת מזה.
מדינת היהודים על סף שנת ה-20 טועמת את מלוא הטעם של האחגרים
החדשים ואנו אמונה שחוכל להם.

טוב לדעת ולחוש שמצוי כאן קיבוץ יהודי שגורלו בידינו. טוב לדעת
שקיצורי הדרך של משיחיות שקד במשק ובערכי הרוח - כוזבים!
טוב לדעת שבתוך הריקמה של החברה הישראלית מצוי חוט שידרה
חלוצי, שאם ימצא את דרכו - והוא טרם מצאה - להמוני העם במשמעות
סוציאליסטית נועזת - נועדו לנו חגים, שיותר משהיו בהם סיכומי
עבר הירואי, יהיה בהם פתח למיבצעים מהפכניים-חלוציים לעתיד לבוא.

ביום זה אין לנו ברכה נאמנה יותר לעצמנו ולהמוני בית ישראל
מזאת - בניין חברה, שטעמה במאבק הבלתי נלאה לגאולתו של האדם
היהודי בחוף הכרת עמים הנושאת שלום ורווחה וערכי אנוש!

י. בן-אהרן

הג שנת

סיכומי עבודה חצי שנתיים לאוקטובר-מרץ חשכ'ז

- סיכומים גלובליים חצי-שנתיים בהשוואה לתוכנית ולשנתיים הקודמות

טבלה א'	חשכ'ה	חשכ'ו	חכנית חשכ'ז	ביצוע חכנית
הקלאר	8737	11209	11490	11137
"ג ה"	6160	6515	7360	6847
"דיוק"			-	176
חבתניה	1379	1301	1460	1547
קואופרטיב	1006	1194	1224	1081
יחד עבודה חוץ	2591	2825	2606	3041
מפעלים וענפי עזר	3211	3796	3685	4046
הוצאות כלליות	2302	3349	3249	3377
סה"כ בחמורה	25386	30249	31074	31247
שירות לילד	10471	11298	10921	11290
שירות לחבר	11265	11617	11763	11234
פעולה ציבורית	2342	2762	3110	2446
הכשרות	1524	1382	1683	1761
ימי שבת	9445	9251	9205	10351
סה"כ ללא חמורה	35047	36310	36682	37082
סה"כ נטר	60433	66559	67756	68329
ביטוי באחוזים				
בחמורה	42,1	45,15	45,8	45,5
ללא חמורה	57,9	54,85	54,2	54,5

טבלה ב' - הרכב לוח העובדים

העובדים	חשכ'ה	חשכ'ו	חשכ'ז	חשכ'ז ביצוע
חברים	46298	57019	58762	59491
הורים	357	244	270	254
ילדים	2027	2290	1850	1751
שכירים	3007	2981	-	3266
זמניים	1201	2197	לפי הצורך	1745
נוער		275	2295	930
גרעין		2762	3950	2386
מחנה עבודה		348	לפי הצורך	198

טבלה ג' - א פירוט ימי העבודה בענפים שונים בהשוואה לחשכ'ו

הענף	חשכ'ו	חשכ'ז	חשכ'ז ביצוע
כותנה	471	427	470
שליחין	912	626	464
ורדים	791	1602	1154
בננות	738	518	626
מסעים	1800	1748	1642
פרדס מהדרין	2066	2317	2417
פרדס ביח	843	818	781
ברווזיה	1159	1530	1750
רפת	1710	1905	1842
מטבח וחדר-אכל	5695	5705	5513
לא עבודה			
מחלה	4029	4500	5005
	2489	2525	2815

א בטבלה הרבאו רק הענפים החקלאים, אך לצורך השוואה הוכנסו בה 3 קטגוריות, שגם הם מצטיינים במספר גדול של ימי עבודה.

הערות והבהרות

ט כ ל ה א' - העלייה ב-2500 י"ע בענפי החקלאות בחשכ'ו לעומת חשכ'ה מסתברת בעובדה שבתשכ"ה לא היה במשק גרעין. בחשכ'ז נשאר המספר כמעט יציב.
 ב"גח" - העלייה בימי עבודה - 350 בחשכ'ה ו-340 בחשכ'ו - מוכיחה, שראינו כחיוני ביותר לחגבר אח כוחות העבודה שלנו במפעל. ובכל זאת חסרו לנו כ-500 י"ע בתוכנית חשכ'ז. היו לכך שתי סיבות: א. בדצמבר נסגר בית-החרושת ל-10 ימים בגלל חוסר עבו-דה, דבר שהתבטא ב-250 י"ע של חבוינו. ב. בתוכנית נלקחו בחשבון עוד כ-300 י"ע של חברי הגרעין, אך מסיבות שונות חוכנית זו לא הוצאה אל הפועל ב"גח".
 "דיוק" - על מפעל זה כבר נכתב. נוסף רק זאת, שהוא עבד השנה רק 3 חוגשים ובזמן זה הושקעו כ-176 י"ע. נקוה להרחיבו.
 (המשך בעמוד הבא)

במחנה עבודה

במחנה עבודה

במחנה עבודה

(עבודה - המשך)

חבתניה - בחשכ'ה/חשכ'ו ישנה, פחות או יותר, יציבות במספר י'ע ובביצוע של חשכ'ז ישנה אף עלייה ב-200 י'ע. חלק גדול מתוספת זו ניתן לזקוף ע"ח גיוסי החברים לעבודה בחבתניה לאחר השקיפה.

קואופרטיב ועבודות חוץ - בראשון ישנה ירידה ב-100 י'ע לעומת אשחקד ולא הגענו למספר י'ע בתוכנית וזאת משום, שלפני שנה היו לנו בו יותר אנשים (גיורא ברומל). בעבודות חוץ לעומת זאת ישנה עלייה ב-200 י'ע לעומת חשכ'ו וזה מכסה, פחות או יותר את שנגרע בקואופרטיב.

בענפי העזר - ישנה השנה עלייה ב-500 י'ע בשנים חשכ'ה/חשכ'ו ועלייה ב-200 י'ע בחשכ'ז. עלייה זו מביאה עמה, ללא ספק, שירות מדויק יותר ובזמן הנחוץ לענפים.

הוצאות כלליות - העלייה ב-1000 י'ע בחשכ'ו לעומת חשכ'ה והיציבות, או חוספת של 30 י'ע לקראת חשכ'ז - מסתברת בכך, שימי הטיפול בנוער נרשמו בסעיף הוצ. כלל. דבר שלא היה בחשכ'ה.

ענפים ללא תמורה - בשירות לילד היתה עלייה ב-800 י'ע בחשכ'ו והביצוע בחשכ'ז נשאר יציב. בחלקה מסתברת העלייה בילודה מוגברת באותה עת.

שירות לחבר - עלייה ב-400 י'ע בחשכ'ו וירידה באותו מספר לקראת חשכ'ז. ההסבר לכך נמצא בסעיף - "ימי שבח".

הכשרות - עלייה ב-400 י'ע בחשכ'ז לעומת חשכ'ו. מסביר זאת הצורך הפנימי להרבות בהכשרת אנשים הן בשטח החקלאי והן בחינוך.

"ימי שבח" - לעומת חשכ'ו גדל סעיף זה ב-1100 י'ע בחשכ'ז. הסיבות לכך - בחשכ'ז נוספו כ-1000 ימי מחלה וימי חופש גיל. ימי המחלה וה"שבח" נחרבו בחלקם במקומות עבודה של שירות לחבר כמו - מחסני הלבוש ובחלקם הם פשוט תוצאה של התבגרות חלק מציבור החברים.

ל ס י כ ר ם

בולט קו ההתקדמות בעבודה בתמורה ואת זאת מראה לנו הטבלה - "הביטוי באחוזים".

לטבלה ב' - ישנה עלייה מתמדת במספר החברים העובדים. לעומת זה ישנה יציבות במספר ימי העבודה של ההורים. בימי העבודה של הילדים ישנה ירידה ב-500 י'ע לעומת אשחקד והיא נגרמה ע"י שני גורמים: א. מספר כיחות עבדו מיד לאחר פתיחת שנת הלימודים וימי העבודה נזקפו ע"ח חשכ'ו; כמו כן, הילדים עבדו פחות בחורף ולהשלמת המכסה הם יחזירו ימי עבודה לקראת הקיץ. ב. ברוב ימות החורף היתה קטנה קבוצת הזרים וזה מתבטא בירידה של 400 י'ע בסעיף - "זמניים".

בנוער - ישנה, אמנם, עלייה במספר י'ע אך לעומת התוכנית חסרים 1300 ימים. הסיבה לכך - בתוכנית העבודה של הנוער נלקחו בחשבון 3 שעות ליום, אך בביצוע זה נרשם כשעתיים.

טבלה ג' - המספרים מסבירים את עצמם. הם הובאו לצורך השוואה בין חשכ'ו וחשכ'ז. צויינו רק ענפי החקלאות ומספר סעיפים שהם סקטורים גדולים.

צבי מנבר

קטיף האבוקדו במספרים

קטפנו אבוקדו במשך חצי שנה בדיוק מאוקטובר 66. עד אפריל 67. ברוב המקרים בוצעו הקטיפים בלי בעיות והסתכמו בטון פרי בשבוע.

1967	1966	
27 טון	40 טון	חלקה א' (גיל 8)
" 43	" 10	" ב' (גיל 6)
70 טון	50 טון	סה"כ

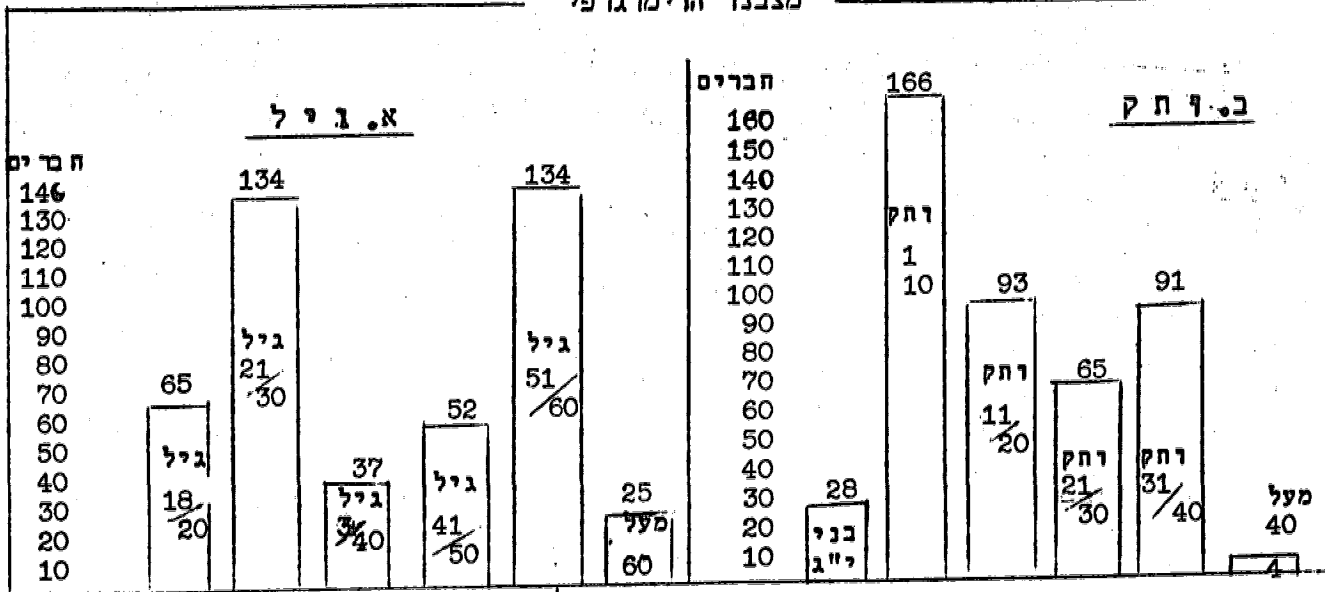
החחזית היתה הרבה יותר "ורודה", אולם הניתוח יצביע על יכול יפה. אמנם זני האבוקדו הם סירוביים, אך אם לפני שנה נחנו יכול כבוד הזונים - "נבל" ו"בניק", הרי השנה הצטיין במיוחד הזן "פוערטה". את המכה קיבלנו דווקא בחלקה המבוגרת, כי לפני שנה היא נחנה לנו 40 טון מחלקה של 30 ד' והשנה 27 טון מחלקה של 21 ד'. חלקה זאת נטועה בקרקע כבדה מדי והיא מתנוונת במהירות. כפי שמחבר נעקרו במשך השנה 9 דונם ועלינו להמשיך בעקירה. יש רק תקוה שהחלקות הצעירות יגרמו לנו יותר נחת.

ממוצע לדונם	היבול	הזן	השטח	חלקה א' (גיל 8)
1.000 ק"ג	3 טון	אסינגר	3 ד'	
" 1.400	" 10	פוערטה	7	
" 1.250	" 10	נבל	8	
" 1.000	" 2	בניק	2	
" 2.000	" 2	הס	1	
1.330 ק"ג	27 טון		21 ד'	
1.100 ק"ג	10 טון	אסינגר	9	חלקה ב' (גיל 6)
" 1.500	" 18	פוערטה	12	
" 1.660	" 15	נבל	9	
1.420 ק"ג	43		30	

51 ד' הניבו, אם כן, 70 טון בממוצע לדונם - 1.370 ק"ג הממוצע הארצי הרב-שנתי לדונם של מטעים מצטיינים - הוא 1.250 ק"ג ל.א. שבהחשב במצבו של המטע היווה מבוגר סיימנו לא הכי רע. לאחר שנקבל את החשבון הסופי נמסור גם קצה על מצבו הכלכלי של הגידול. חנן כהן

ב' באייר חשכ'ז * 12.5.67 * עלון 783 * עמוד 4

מצבנו הדימוגרפי

הבנייה על כל שלוחותיה נמצאת עתה בשלבים של סיום. צועד בראש שיכון הוותיקים, שכפי הנראה יהיה מוכן לקלוט את דייריו בעוד כחודשיים. ל-12 יחידות אלו יעקרו בשעה טובה החברים: יענקל'ה, טייכמן, משפ. כהן, ליכסנר, ליגטי, רומיש, ורדי, שחר, יוסף-חי, עוזי גלר, אסתר טל ואליהו חיים.

מסתיימת והולכת בנייתם של הפעור-סון וחדרי-החולים והם יהיו מוכנים בעוד כשלושה חודשים.

האחרון בדירוג הגמר - חדר המוסיקה, שיוצקים עתה את גגו.

תוכניות הבנייה בעתיד הקרוב - (לבד מ"בית-שרח") גן-ילדים, שמת-קיימים עתה דיונים על סגנון תוכנית-חו והיא טרם סוכמה. כרגע שזו תיבחר ותחקבל על כל הנוגעים בדבר - היא תובא לידיעת החברים.

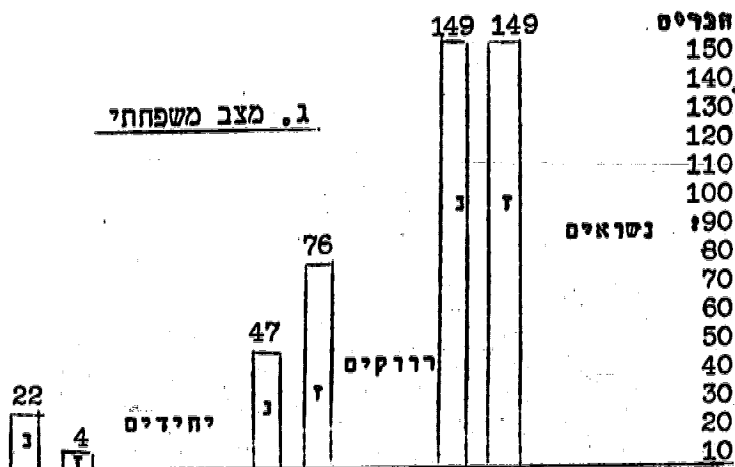
כמו בן ייבנו 10 יחידות שידו-תים בשיכונים אשר בפרדס.

אנו מחוננים לגל חדש של בנייה לוותיקים (שהם צעירים). נחקבלו הצעות תוכנית שונות הן בשביל בחי קומותיים והן בשביל בחים נמוכים, ברוח הצעתו של אלי בן-משה באסיפה. המוסדות דנים על כך ובבוא העת נדווח על כך לציבור.

עונת ההעברות בבית-הספר, המחק-רבח, היא למזלנו אינה משופעת בצור-כי שיפוץ רבים ונוכל להתגבר על כך ביחר קלות.

חנן ז.

ג. מצב משפחתי

הדיאגרמה הנ"ל משקפת את המצב הדימוגרפי של חברי המשק בלבד - ליום 30.4.67 - לפי שלושה נחונים בקבוצה של 10 שנים:

א. הגיל

ב. תחוק לפי האריך הקבלה לחברות בישוב קיבוצי.

ג. המצב המשפחתי. (הגיש מאיר ה.)

ק"ג
ברג
77

הזעיות ותגובות

מה קרה לנו?

מובן, יש שוני רב בין האחד במאי, חג העבודה, לבין יום הזכרון לשואה ולמרי. אולם המשותף בהם לגבינו השנה הוא - ששני המועדים כאחד לא צוינו כראוי בישורנו. בערב האחד במאי נערך מפקד קצר ולאחריו שמענו סקירה על קובה מפי חברינו - בלה ויואל קציר, שחזרו משליחותם בארץ זו. כבודה וערכה של סקירה זו במקומה מונה, אך לכל הדעות אין זה די.

ובערב יום הזכרון לשואה - כל שהזכיר לנו את זאת היתה פינת הזכרון עם נרות דולקים ועם פרחים...

מה קרה לנו? מאז יסוד חברתנו ומאז עלייתנו על הקרקע לא היתה שנה, בה לא חגגנו, בצורה זו או אחרת, את האחד במאי. ומאז החלו להגיע הידיעות הראשונות על השמדת יהדות אירופה וביניהם הוריהם וקרוביהם של רבים מחברינו, לא היתה שנה שלא התייחדנו עם זכרם. והשנה, בשעה שבכל יום-בי המדינה נחכנסו לאזכרות ולאסיפות אבל - התנהלו אצל-נו החיים כסידרם וקבוצות חברים עשו ב"סידור העבודה" של יום המחרת...

נרגזים ונוזעמים שוחחו על דבר זה חברים רבים בחדריהם. הם הרגישו בוושה וחרפה לנוכח עובדת השתיקה בלעדי הזכרון לששת המיליונים. הם התקוממו נגד מצב, שאינו שולם לא את השקפותיהם ולא את הרגשותיהם.

גם לאחר האחד במאי היו שאלו - כיצד זה קרה שיום זה עבר אצלנו ללא ציון ראוי לשמו? היו שהתרעמו ולא השלימו. יחד עם זאת לא נסערו הרוחות ואני מציין זאת בצער.

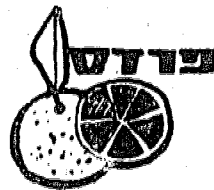
מה קרה לנו? "המוסדות אשמים! הכז החרבנות, ועדת התרבות, ועדת המינויים, המזכירות". לאט לכת, חברים! אין ספק - לכל אלה חלק באחריות על מחדלים אלה. הבה, נברר זאת באסיפה כללית ונסיק מכך את כל המסקנות, אך נקשיב גם להסבריהם ונשמע מפי כל הגורמים הנוגעים בדבר - כיצד פנו ולא נענו כאשר חיפשו נואמים, קריינים, מארגנים. וגם זאת - האי היענות לפניות הדכז או המוסדות מחייב ברור ומסקנות. ויהיה זה שטחי מאד לתלות את האשמה רק בהם ולא להכיר - באיזו מידה כולנו שותפים לה. מוסדות ובעלי תפקידים הם ביטוי לחברה ולמחרתש בתוכה.

מה קרה לנו? חברתנו הקיבוצית חלושה מן המציאות במדינה בכלל וממצבם של אנשי עמל בערים ובעיירות פיתוח במיוחד. הבעיות המרכזיות של תנועת הפועלים בארץ - האבטלה והעוני שוב אינם מעסיקים אותנו ואין לנו כל חלק במאמצים לפתור אותם. ועל כן חג האחד במאי, שהוא מבטא את הסולידריות בין העמלים, איבד את משמעותו עבודנו.

ההתענינות במתרחש בשטח הפוליטי בעולם ובתנועת הפועלים הלבנלאומית ירדהאצלנו פלאים. הרוב עוסקים בבעיות המשק, המשפחה וחו לא. והצעירים אינם מגלים כל ערות בבעיות הפוליטיות מלבד הבעיות הבטחוניות של המדינה. ספורט ובידור קל ממלאים את שעות הפנאי. מה הפלא, אם כן, שהאחד במאי אינו חגנו...

היו שנים שבערב זה שמענו סקירה על המצב בתנועת הפועלים הבינלאומית. בשנים האחרונות היינו מחכנסים ליום עיון בבעיות הסוציאליזם בימינו. אבל מי השתתף בו וכמה?

המשך

עם הסיום הסואן של הקטיף צריך לומר - שאבנו עידוד מן ההעינות של החברים. מצעיר ועד זקן - באו לקטוף!

שמחנו לראות שוב בפרדס פנים שהכרנו אותם כילדים (ואז היו נקראים "פרצופים") ועתה הם לאחר השירות הצבאי; פגשנו בשמחה חברות וחברים מהגווארדיה הוותיקה.

בשעה שאני כותב שומע אני את "קול ישראל" המודיע על אוניית הפרי האחרונה שיצאה מן הנמל. הרבה חברים שואלים: "למה גיוס ברגע האחרון?" ועוד שאלות שונות, שאנו חייבים להשיב עליהן. לענף עצמו וגם לקברניטי המשק כדאי יהיה להת-עמק בבעיות אלו כדי ללמוד לקח לעתיד.

90 טון, מתוך 280 טון יכול הוולנסיה שלנו השנה, ירדו בימים מעטים אלה מן העצים ועמם ירד גם משא מעיק מלב עובדי הענף, שזאת להם העונה הארוכה ביותר עד כה. משקל גדול ירד מכתפי הצוות ומי שנשא תרמיל בימים אלה הרגיש ודאי שזאת לא מליצה לשמה.

נסתיימה העונה באקורדים חזקים - והרי כבר עונת הקיץ!

זכריה

מתוכנית חג העצמאות

ביום א'

בשעה 10 - דומיה כללית לשתי דקות.

18 - החיידות בבית-הקברות עם חללי מלחמת הקוממיות.

משעה 19 - ארוחת ערב חגיגית.

בשעה 21 - זיקוקין ורונדו לכל הציבור ליד המועדון.

עם סיום הרונדו מתכנסים כל החברים בחדר-האוכל למסיבת חג העצמאות!

ביום ב' - יציאה לפיקניק משפחתי על הר הכרמל. היציאה לשם תחנהל בחמישה מסלולים.

כתב-יד

התאחדות יוצאי בריה-המועצות
בישראל

לכבוד המזכיר
משק גבעה-חיים
ח.י.

הננו מודים לכם על קבלת הפנים הנאה, שבה זיכיתם את האורחים מעולי בריה-המועצות ועל האירוח הנאה שזכו לו עם בילוי ליל הסדר במשקכם.

העולים מסרו לנו על החוויה העמוקה שזכו לה, בהשתתפותם עמכם בשכסים ובחגיגה, בחג החירות בפעם הראשונה במולדת.

נקרה שהיענותכם היפה תפח לרווחה שערי משקכם לעוד הרבה אחים עולים, שיבואו אלינו ויתעדו בחברתנו כאחים בני חורין בארצנו.

במיוחד נתונה תודתנו למשפחת המארחות ונקרה שהקשר שהוקם עמכם לא ינותק.

בשם
התאחדות עולי בריה המועצות
א. צורף פ. יפהר

(המשך - מה קרה?)

והיכן היו המארגנים והיוזמים? אכן, זקוקים אנו לבירור יסודי ולבדק-בית ביחס להשקפתנו הסוציאליסטית. רק אם נשנה את יחסנו לערכי תנועת הפועלים ישתנה גם יחסנו לחג האחד במאי.

לא כן התיחסותנו ליום השואה והמרי. האזכרות כחדר האוכל ריכזו בכל השנים את כל הציבור והתוכנית הייתה ברמה גבוהה. חוויות וזעזועים בלתי נשכחים היו חלק בלתי נפרד מערכי זכרון אלה...

ובכן, מה קרה לנו השנה? חוויות לחוד והגיון לחוד. היחסים בין מדינת ישראל לבין גרמניה המערבית הגיעו לנורמליזציה מסוימת. אחרי השילומים - הכרה רשמית וקשרים דיפלומטיים, חוזים מסחריים ועזרה במדע; ועתה - משלחות תרבות, חינוך ונוער; סיורי תיירים הדדיים; מסיבות וביקורים למיניהם. וכל אלה עם מדינה, שבראשה עומד נאצי לשעבר וחלק מראשיה ומפקדיה היו בעבר שותפיו של היטלר. מה הפלא, אם כן, שבגרמניה משכיחים את העבר ואף כאן, במדינתנו, שוכחים... והערות להתלקחות המחודשת של הנאציזם נחלשת והולכת. ואם בכל המדינה כך, כיצד יהיה אחרת בקיבוץ? הרי נציגי מפלגתנו יושבים בממשלה ואחראים למצב שנוצר. ואף אנו קונים מכונות מגרמניה ומוכרים לה וורדים וחוצרת "גח". אין מנוס מן המחשבה שכל זה מוכרח לחת את אותותיו והזכרון מתשטש והחוש הפוליטי קהה.

ואם אנו, הוותיקים, כך, הצעירים על אחת כמה וכמה... רק כך אפשר להסביר שלא התאספנו באופן ספורני באותו ערב האזכרה...

למחרת נסענו כ-30 חבר לעצרת הזכרות בלוחמי-הגיטאות. וכיוון שלא נערכה אזכרה אצלנו אפשר היה לצפות שיסעו - 300...מכל מקום היתה הזדמנות יחידה לחברינו להפגין את הזדהותם עם הפרט והאומה. מדוע אם כן התמרמרו, אך לא נסעו לעצרת? אין זאת, כי גם בנו אחזה כבר השיכחה...

אוריאל נהרי

לקראת המשחקים הקובעים

בכדורסל. הקבוצה הלאומית נחה היום לקראת תחלת הסיבוב השני, שיחליל הערב במשחק קובע נגד מכבי פ"ח בפתח תקוה. אם ננצח הערב הרי נבטיח כמעט לגמרי את השאריות בליגה הלאומית. גם אם נפסיד בהפרש נקודות מינימלי של 5 נק, מצבנו נוח, כי בכדורסל קובע הפרש נקודות של שני המשחקים את מקום הקבוצה, כלומר - אם ניצחנו בהפרש של 6 נק. ונפסיד בהפרש של 5 נק. הרי במקרה שלשתי הקבוצות יהיה אותו מספר נקודות נדרג אנחנו כראשונים. במשחקי גיל 14 של מרכז "הפועל" נוצחו בנינו בכפר ויחקין בהפרש של 4 נק. בו בזמן שהקבוצה הלאומית נחה היתה קבוצה לייגה ג' פעילה ביותר השבוע. היא התמודדה נגד "הקלאי" פרדס-חנה וגברה עליה בהפרש של - 41:63. ביום שלישי הבטיחה את עלייתה לליגה ב' לאחר שניצחה במשחק קובע את "הפועל" חדרה בהפרש עצום - 54:80. כולם נתנו מיכולתם, אבל הכולטים ביותר היו בנימין מנור שקלע 29 נק. ועמוס גורן שקלע 19. נותרו עוד שני משחקים לסיום הליגה וקבוצתנו מובילה בהפרש של שתי נקודות מ"הפועל" חדרה בלא הפסד. יש לציין, שתוך שנה, מאז החלה הקבוצה להופיע היא עלתה מליגה ג' לליגה ב' ונקדה שהם ימשיכו כך לליגה א'.

בכדורגל. קבוצת הכדרגל גברה בהתמודדות הבין-קיבוצית על "הפועל" שפיים - 1:4 לאחר משחק נוקשה וחזק, שלא הזכיר במאומה שתי הקבוצות הן קיבוציות. את השערים לב'ח הבקיעו חיים (2), עוזי ואיחן. ג'ח הבקיעה עד כה את מספר השערים הגדול ביותר בליגה ב' - 67 ועל כך - כל הכבוד! עוזי הבקיע עד כה 30 שערים שהם כמעט מחצית השערים של הקבוצה. השבת יוצאת הקבוצה לבנימינה למשחק קשה נגד "הפועל" בנימינה. נקרה שיחזרו עם שתי נקודות. לאחר מאמצים רבים והתנדבות הכרים סודרה תאורה חדישה למגרשי הסנים וחברים רבים כבר ניצלו זאת כדי לשחק בשעות הקרות והנוחות. הליגה לסנים נפתחה השבת, כאשר קבוצתנו תשחק בבית נגד "מכבי" צפון חל-אביב.

עו פ ר

ב' באייר תשכ"ז א 12.5.67 * עלון 783 *
עמ' 7